

ПОЛИЦИЈСКИ ГЛАСНИК

СТРУЧНИ ЛИСТ ЗА СВЕ ПОЛИЦИЈСКЕ РАДЊЕ

БЕРТИЛОНАЖ

И ЊЕГОВА ПРАКТИЧНА ПРИМЕНА

— Д. Ђ. Алимџић —

(НАСТАВАК)

(5)

II. АНТРОПОЛОГИСКИ ОПИС

Док се антропометриски опис, као што смо видели, добија мерењем појединих делова човечјег тела, дотле се овај — антрополошки опис састоји из најбрижљивијег описивања, не само лица, већ и целе спољашности човечје. Начин, како то бива, у неколико је сличан добијању најобичнијег личног описа (као што је данашњи лични опис за пасоше, дозволе за лов итд.) али са куд и камо већом — скоро потпуном тачношћу.

Познато је већ, да су данашњи лични описи (бар код нас) у толикој мери непотпуни, да често пута, у место користи, стварају заблуде. Они су, може се слободно рећи, постали ствар „шаблона“, која нам, у најбољем случају, може показати боју лица једног човека, и то само онда, ако та боја није мешавина више разних боја. Све друго, што нам овај опис пружа, тако је растељиво и непотпуно, да би се, не претерујем кад кажем, могао применити на свако треће лице. Какве и колике пак заблуде могу из тога да изиђу, излишно је, мислим, и доказивати.

Ако би се упустили мало дубље у испитивање узрока ове растељивости, нашли би смо, да она лежи у недовољности израза обичног говора за описивање.

— Природа не чини скокове, вели Бертилон, а све што расте и опада, осцилује између једног максимума и минимума, између којих се групира множина средњих облика, у толико многобројних, у колико је блискост мања, и у толико ређих, у колико је она удаљенија, вели опет славни Белгијанац Кетле.

— Обичан говор — чедо свакодневне потребе, није згодан за ове опште идеје (описивање — Бертилон). Он најчешће не располаже речима, довољно различним за екстремне случајеве, који су самим тим изузетни, а сем тога, он непажљиво оставља средње случајеве, што значи, да нам он за $\frac{9}{10}$ случајева нуди само изразе: *обичан, средњи заједнички*.

Да би што боље представио недовољност обичног говора за описивање појединих делова човечјег тела, Бертилон, упо- ређујући боје очију и делове носа, вели:

— Тако нпр. сваки зна шта се разуме под плавим и угаситим очима, али кад је реч о квалификовању очију, средњих између ова два етничка типа, обичан говор може нам дати само врло мало тачности, којом се не може означити ступањ и прелаз из једне класе у другу. То ће рећи, да очи, које се обично називају сиве, зелене, риђе, црне и т. д. нису ни сиве, ни зелене, ни риђе, ни црне, већ једна мешавина од свију ових квалификација.

— Нос нам показује сличан пример приликом посматрања његовог облика. Обичан језик говори нам о носевима заокр- ченим, широким, кукастим или орловским, али би био неспо- собан, да нам да израз за мношину носева, који нису ни са свим заокрчени ни са свим кукасти.

— Ми би могли умножити ове примере, који сви иду на то, да нам докажу: како народ тражи да наслика, а не да опише изузетне форме...

Према изложеном, јасно је, да је за добијање антрополо- гског описа први и најбитнији услов: *нарочити изрази — речник за означање и описивање разноликих редова и ступа- ња, облика и димензије оних делова човечјег тела, које треба описати*. Тај, пак, нарочити речник, Бертилон је саставио по- наособ, за сваки од појединих делова антрополошког описа, полазећи при том од већ поменутог правила: „Природа не чини скокове“ и узимајући у помоћ неколико аритметичких знакова.

Да би тај свој речник што више упростио, Бертилон је, одвајајући описивање облика од означања димензије одредио за ову последњу нарочиту скалу од 7 ступњева и, што је нај- важније, удесио: да се она може представити свега са три из- раза: *мали, средњи, велики*. То је постигао тиме, што је сваки од ова три израза, а према потреби, подвлачио или стављао у заграду, означајући првим знаком појам крајности, а другим појам блискости. Тако нпр. приликом означања висине стаса, која варира између израза: *врло мали и врло велики*, у место да се употребе изрази: *врло мали, мали близак средњем, средњи, велики приближан средњем, велики у обичном смислу и врло велики*, може све то представити са поменути три израза: *мали, средњи и велики*, ако се реч мали за означање стаса врло ма- лог, подвуче (*мали*) а за означање стаса малог, који је близак средњем, стави у заграду (*мали*). Ако се, према овоме, и остала два израза: *средњи и велики*, подвучу или ставе у заграде, онда би, горе побројане разне величине стаса биле овако представ- љене: $\overset{1}{\text{мали}}$, $\overset{2}{\text{мали}}$, ($\overset{3}{\text{мали}}$), $\overset{4}{\text{средњи}}$, ($\overset{5}{\text{велики}}$) $\overset{6}{\text{велики}}$, $\overset{7}{\text{велики}}$.

Што се тиче форме, она се посматра према линијама из којих је састављена. Ове линије, по што се издвоје, треба да буду описане или према њиховом облику, или према њиховом правцу и општем нагибу, или најзад према двема узастопним тачкама лица, имајући при том у виду заједничке морфолошке разлике са посматраним органом.

О свему овоме ми ћемо доцније опширније говорити, а сад да видимо, који су то

Саставни делови антрополошког описа

1. Коса

Описивање косе обухвата ово двоје:

- а) *Означање њене боје и*
- б) *Означање њеног облика.*

а) Боја косе

Боја косе варира између две крајности: *плаво-бледе и чисто-црне* боје.

Боја риђа чини једну засебну серију, која варира између *махагонско* (боје махагонског дрвета) — *риђе* и *риђе-угасите*.

Кад се овим бојама дода још и боја угасита, као и из- рази: *отворена, средња и затворена*, онда ћемо за одређивање боје косе имати ову серију:

плаво-бледа
плаво-отворена
плаво-средња
плаво-затворена
угасито-отворена
угасито-средња
угасито-затворена
црна
чисто-црна
махагонско-риђа-отворена
махагонско-риђа-средња
махагонско-риђа-затворена
риђо-плава-отворена
риђо-плава-средња
риђо-плава-затворена
риђо-угасита-отворена
риђо-угасита-средња
риђо-угасито-затворена.

Ако коса садржи још и неколико белих длака, онда на- веденим изразима треба додати израз *проседа*, а ако једна боја косе доминира над другом онда то треба на картону означити

подвлачењем, и на против, ако је у малој количини, треба је ставити у заграду нпр. (*угасито-затворена*) означаје косу, која је готово са свим угасита, али ипак не потпуно.

б). Облик косе

Да би се добио потпун облик једне косе, треба означити:

- а) Природу и степен њеног израшћења;
- б) Правац њеног израшћења око чела, и
- γ) Њену обилност.

Посматрана са првог гледишта, то јест према природи и степену свога израшћење, коса може бити: *права, таласаста, уковрчена* (кад је савијена у облику прстена), *згурава* (кад својом дужином представља облик једног завртња) *кудрава* (кад обрадује веома мале и fine прстенове, који се мешају један с другим), *вунаста* (кад су ти прстенови нагомилани један преко другога) и најзад *дебела* или *танка, крута* или *витка*.

Што се тиче *правца израшћења косе* око чела, он може бити *правоугаони* ако коса образује око чела један правоугаоник коме обрве служе за основу) и *полукружни* (ако је израшћење у облику полукруга).

Правац полукружни одлика је мале деце а правоугаони личности.

Обилност косе изражава се изразима: *обилна, густа* и *ретка*, за које изразе, мислимо, није потребна, нарочита дефиниција.

Особности, које се појављују приликом описивања косе, састоје се поглавито у ђелавости, која може бити: *темена, чеона* и *слепо-очна*, према томе, да ли обухвата теме, или чело, или делове главе изнад слепих очију (паријетале).

2. Чело

Да би се описао облик чела, индивиду-у треба поставити у положај профила и посматрати је са њене десне стране. Том приликом треба нарочиту пажњу обратити на:

- а) *Испупченост лукова* — *сводова обрва*,
- б) *Нагиб линије чеоног профила* и
- в) *Димензије чела*.

а) *Под сводовима обрва* разуме се кошчани делови, који се налазе под обрвама. Већа или мања испупченост њихова изражава се помоћу, већ поменутих изрза за димензију: *мали, средњи* и *велики*.

б) *Нагиб линије чеоног профила*, цењен према замишљеној, хоризонталној равнини која би пролазила кроз корен носа, може бити.

а) *кос*, ако је линија нагиба по све нагнута према помечутој хоризонталној равнини;

б) *средњи*, ако је мало погнута и

γ) *вертикалан*, ако је у истом правцу са хоризонталном равнином, и

δ) *испучени*, ако линија чела превазилази правац вертикални.

Сви ови изрази, изузев средњег, подобни су да буду умањени или ојачани помоћу подвлачења или заграђивања. Према томе целокупна серија за означање нагиба профила чела ова је:

веома косо

косо

косо ближа средњем

средња

скоро вертикално

вертикално

испучено

веома испучено

в). *Димензије чела* представљене су у његовој *висини* и *ширини*.

Висина чела, која се посматра с профила, јесте одстојање, које раставља корен носа од природне линије израшћење косе према челу. Изражава се помоћу једног од изрза за димензију.

Ширина чела, посматрана с лица (*en face*) јесте одстојање између слепих очију. Изражава се онако исто, као и висина.

3. Обрве

Обрве су скуп длака, у облику вретена, наслагане на чеоним синусима — кошчаним деловима чела, више очних капака. Унутрашње стране обрва зову се главе а спољашње репови.

Приликом описивања обрва треба их посматрати према њиховом:

- а) *Месту*,
- б) *Правцу*,
- в) *Облику*,
- г) *Димензији* и
- д) *Боји*.

а) *Место*. Унутрашње тачке обрва — њихове главе, могу бити више или мање удаљене, те према томе и обрве могу бити: *приближене* и *раздаљене*.

Тако и одстојање од средњих делова обрва од центрума очног лоба може бити веће или мање, а отуд и обрве: *високе* или *ниске*.

б) *Правац*. Општи правац линије обрва може бити више или мање кос, било с поља или изнутра, од куда и обрве могу бити: *косо-спољне* или *косо-унутрашње*.

в) *Облик* обрва, независно од њиховог правца, може бити: *прав, искривудан* или *изломљен* и најзад *у облику лука*.

г). *Димензија*. Према њиховој апсолутној дужини, обрве могу бити: *кратке* и *дугачке*; а према њиховој ширини: *узане* и *широке*.

д). *Боја* обрва значиће се само онда, ако је различна од боје браде и косе. Означење бива оним истим изразима, који се употребљују за означање боје косе.

Као особности обрва значиће се, ако су оне *састављене*, или одвећ *ретке* или најзад *густе*.

4. Очни капци

Очни капци посматрају се према:

- а) *Димензији* и *ступњу њиховог отвора*,
- б) *Општем правцу тог отвора*,
- в) *Облику* и *особности горњег капка*, и
- г) *Облику* и *особности доњег капка*.

а) *Димензија* и *ступањ отвора*. Под димензијом очног отвора разуме се дужина расека очних капака, која може бити *врло мала* и *врло велика*.

Ступањ отвора овог расцепа цени се према његовој највећој вертикалној ширини, од куда изрази: *очни капци мало* или *одвећ отворени*.

б) *Општи правац* очног отвора, треба само онда да буде означен, када је одвећ наглашен. У том случају довољно је именовати уздигнутост или спуштеност спољњег угла нпр. *очни капци са спољним углом спуштеним* или *очни капци са спољним углом уздигнутим*.

в) *Облик* и *особност горњег капка*. Овај капак често пута изгледа као да је састављен из два дела: једног чврстога, а другог покретног и окруженог длакама, који је, више или мање скривен — увучен под први, кад је око затворено. Да би се посматрао облик овог превоја, неопходно је потребно, да индивиду-а гледа право пред собом. Ако у овом случају, тај покретни део очног капка, ишчезава потпуно под покретним, каже се, да је *горњи очни капак препокривен*, и у противном, ако је тај покретни део видљив, вели се, да је *горњи очни капак откривен*.

г) *Облик* и *особности доњег капка*. Доња трепавица нуди посматрачу више особности у своме саставу него ли морфолошких разноликости.

Означајемо у почетку лаку испупченост од неколико ^{mm} дебљине, која окружује горњи — длакови део доњег очног капка. Ако је ова испупченост јако наглашена, значиће се изразима: *доњи очни капак испучен*.

Око са модрим котуром испод њега биће означено само онда, ако плавичаста бразда окружује цео доњи очни капак и раставља га са свим јасно од горњег дела образа.

Доња трепавица модра карактеристична је и разлику је се од предходног случаја својим угнутим отоком, који описује више концентричних превоја.

Што се тиче општих особности очних капака, оне се већином односе на длаке трепавичне, које могу бити: *веома дугачке* или *веома кратке*, *веома густе* или *веома ретке*, или их најзад може и не бити.

(Наставиће се).

АДМИНИСТРАТИВНА ПОДЕЛА КРАЉЕВИНЕ СРБИЈЕ

(ПО СЛУЖБЕНИМ ПОДАЦИМА)

9. Подрински округ

околно место варош Шабац

срезаови : азбуковачки, јадрански, мачвански, посаво-тамнавски, поцерски и рађевски

Тек. број	Назив општина	Тек. број	Назив села и заселака који општину сачињавају
1	Шабачка	1	Шабац
		2	Мајур

I. Азбуковачки — ср. место Љубовија

Тек. број	Назив општина	Тек. број	Назив села и заселака који општину сачињавају
1	Азбуковачка	1	Г. Буковица са заселцима : Брдо, Волећић, Вршић, Јеловци, Латковић, Рагата, Цапорих и Шопари
		2	Леовић
2	Љубовиска	1	Љубовија
		2	Д. Буковица са заселцима : Берловине, Дубоко и Паднемић
		3	Д. Љубовића са заселцима : Брђани, Врачевићи и Јеремићи
		4	Читлук са заселцима : Бобин, Гледеће и Јавор
		5	Лоњин
3	В. Речка	1	Вољевци
		2	Црнча
		3	Селенац
4	Дрлачка	1	Грчић са заселцима : Дона, Рубежићи и Тјешница
		2	Г. Кашље са заселцима : Равни, Тапаловићи и Трупинац
		3	Д. Кашље
		4	Дона
		5	Дрлаче са заселцима : Забрђе и Тешићи
		6	Савковић
5	Љубовићка	1	Г. Љубовића са заселцима : Г. Читлук и Лазе
		2	Г. Оровица
		3	Д. Оровица са заселком Петник
		4	Торник
		1	Грочаница
		2	Постење

Тек. број	Назив општина	Тек. број	Назив села и заселака који општину сачињавају
6	Узовничка	3	Рујевац
		4	Узовница са заселцима : Велеш, Кучевци и Пећи
7	Царинска	1	Гуњаци са заселцима : Г. Село, Корово и Папрц
		2	Драго До са заселком Покоревац
		3	Царина са заселцима : Коњиц, Лелеци, Мрчки, Пецки, Пуљеви и Сколор

II. Јадрански — среско место Лозница

Тек. број	Назив општина	Тек. број	Назив села и заселака који општину сачињавају
1	Бадањска	1	Г. Бадања
		2	Д. Бадања
		3	Д. Сипуља
		4	Југовићи
		5	Рибарица
		6	Филиповићи
2	В. Лешничка	1	В. Лешница
		2	Стража
3	Грнчарска	1	Грнчара
		2	Козјак
		3	Липница
		4	Ружани
		5	Шпор
4	Иверска	1	Брадићи
		2	Брњац
		3	Г. Добрић
		4	Д. Добрић
		5	Ј. Лешница
		6	Јашева
		7	Каменица
5	Јаребићка	1	Велико Село
		2	Дворска
		3	Јаребица
		4	Симино Брдо
		5	Ступница
		6	Цикате
		7	Шурице
6	Ковиљачка	1	Брасина
		2	Ковиљача
		3	Трбушница
7	Коренитска	1	Г. Недељице
		2	Д. Недељице
		3	Коренита
		4	Слатина са заселком Брезјак
		5	Слатина са заселком Брезјак
		6	Тршић
		1	Воњњак
		2	Зајача са заселком Посковац
		3	Клубци

Тек. број	Назив општина	Тек. број	Назив села и заселака који општину сачињавају
8	Лозничка	4	Лозница са заселцима : Башчелуци и Паоча
9	Ново-селска	1	Ново Село
		2	Чокешина
10	Текеришка	1	Г. Сипуља
		2	Милина
		3	Помијача
		4	Текериш
		5	Тробасиље

III. Мачвански — среско место Богатић

Тек. број	Назив општина	Тек. број	Назив села и заселака који општину сачињавају
1	Богатићска	1	Богатић
2	Бадовиначка	1	Бадовинци
3	Глоговачка	1	Глоговац
		2	Салаш Црнобар.
		3	Совњак
4	Глушачка	1	Глушци
		2	Метковић
5	Дреновачка	1	Дреновац
6	Дубљанска	1	Дубље
7	Засавичка	1	Засавица
		2	Равње
8	Змињачка	1	Дуваниште
		2	Змињак
		3	Петловача
		4	Скрађани
		5	Слепчевић
9	Клењачка	1	Клење
10	Липолишка	1	Бела Река
		2	Липо-лист
11	Митровићка	1	Митровица
12	Ноћајска	1	Ноћај
		2	Салаш Ноћај.
13	Петковичка	1	Петковица
		2	Рибари
14	Причиновићска	1	Причиновић
		2	Табановић
15	Прњаворска	1	Прњавор
16	Раденковићска	1	Баново Поље
		2	Раденковић
17	Црно-барска	1	Ц. Бара
18	Шеваричка	1	Узвеће
		2	Шеварице
19	Штитарска	1	Белатић
		2	Штитар

IV. Посаво-тамнавски — средско место
 Владимирци

Тек. број	Назив општина	Тек. број	Назив села и заселака који општину сачињавају
1	Драгињска	1	Белотић
		2	Брдарица
		3	Драгиње
		4	Каона
		5	Пејиновић
9	Добрчка	1	Бевин
		2	Бласаница
		3	Добрц
		4	Месарац
		5	Ново Село
		6	Суво Село
3	Владимирачка	1	Бобовик
		2	Владимирци
		3	Крнуле
		4	Меовине
		5	Скупљен
4	Вукашињска	1	Вукашић
		2	Вучевица
		3	Кујавица
		4	Лојанице
		5	Матијевац
		6	Риђаке
		7	Церовац
5	Јаловичка	1	Јазовник
		2	Јаловик
		3	Крњић
6	Каменичка	1	Каменица
		2	Козарица
		3	Љутице
		4	Ђуковине
7	Кацељевска	1	Брсеница
		2	Кацељева
		3	Мали Бошњак
		4	Субатица
8	Провска	1	Звезд
		2	Прово
9	Свилеувска	1	Свилеува
10	Црниљевска	1	Галовић
		2	Голо-чело
		3	Градојевић
		4	Мровска
		5	Црнићево

V. Поцерски — средско место Шабач

Тек. број	Назив општина	Тек. број	Назив села и заселака који општину сачињавају
1	Вајнанска	1	Вајна са заселком Слатина
		2	Маови
		3	Метковић
2	Десињска	1	Волујац
		2	Грушић
		3	Десић
		4	Двориште са заселком Милошевац
		5	
		6	
3	Добрињска	1	Богосавац
		2	Добрић
		3	Радовашница
		4	Цуљковић
4	Метлињска	1	Букор
		2	Криваја
		3	Метлић
		4	Румска
5	Накучанска	1	Бајић
		2	Заблаће
		3	Накучани
		4	Синошевић
6	Оридска	1	Драгојевац
		2	Жабари
		3	Јелсича
		4	Корман
		5	Мала Врањска
		6	Миакус
		7	Мишар
		8	Мрђеновић
		9	Орашац
		10	Предворица
		11	Трбушац
7	Г.-враштанска	1	Јевремовац
		2	Причиновић

VI. Рађевски — средско место Крупањ

Тек. број	Назив општина	Тек. број	Назив села и заселака који општину сачињавају
		1	Бела Црква
		2	Красава са заселцима: Рељићи и Томићи

Тек. број	Назив општина	Тек. број	Назив села и заселака који општину сачињавају
1	Бел.-цркванска	3	Ликорда са заселцима: Јовановићи и Радишићи
		4	Мојковић
		5	Равнаја
		6	Толисавац
2	Боринска	1	Борина (горња и доња)
		2	Мали Зворник
		3	Радаљ
		4	Сакар
3	В. Трешничка	1	Будишић
		2	Д. Трешница
		3	Планина
		4	Пулине са заселком Госјалица
		5	Читлук са заселком Амаић
3	Завлачка	1	Брезовица
		2	Завлака
		3	Цветуља
4	Комирињска	1	Белотић
		2	Комирић
		3	Коњуша
5	Крупањска	1	Бањевац
		2	Кржава
		3	Крупањ вар.
		4	Томањ
7	Соколска	1	Бастава са заселцима: Беловодићи, Доњани, Мирковићи и Шуваје
		2	Врбић
		3	Ставе са заселцима: Буково, Горњани, Савковићи и Удбина
		4	Шљивова са заселком Лазе
8	Костајничка	1	Брштица
		2	Костајник
		3	Липеновић
		4	Церова

РАСПИСИ
МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ДЕЛА

СМ 11.702

14 новембра 1899 год.

у Београду

Свима окр. начелствима и управи вароши Београда

Према извештајима који су приспели за последњих неколико месеци, види се, да заразна болест *Људска Куга*, није још престала у свима местима где је до сада владала. Иако је могуће, да се она појави у Турској, Бугарској, Румунији или Аустро-Угарској. У свима овим случајевима, а нарочито због хација, који ће свакојако пролазити на пролеће, може бити изложена опасности уношења људске куге.

Ради заштите од уноса и ширења те заразе, на основу чл. 1 и чл. 33 закона о чувања народног здравља од 30 марта 1881 год. а у цели да се надлежне власти из раније обавесте како им ваља поступати у случају појављења заразе, нашао сам за потребно наредити:

А.

Из места заражених људском кугом забрањује се за Србију увоз и провоз следећих артикала:

а, зелен, поврће, воће свеже или сушено, бутер, кајмак, сир, свеже и усољено месо, шумке, кобасице, саламе, свежа и сољена риба, ајвар, лебац, брашно, двопек, пиринач, кафа, шећер, кондиторски производи и сви остали свежи, усољени или конзервисани предмети одређени за исхрану људи; дуван сиров и прерађен; кравља шифа; сва жита; дрва за грађевине;

б, коже сирове и штављене, поставе кожне, запушачи од плуте, употребљени цакови, крпе, фурда, струготине и остали отпадци разних ткива, хартије, и дрвета макар да су компримирани хидрауличком пресом у велике бале; памук, лан, кудеља, свила, ако нису манифактурирани; намештајне ствари, телиси и везови који су служили;

в, Црева сува и сољена, као и сви животињски отпадци, крв, папци, рогови, кости, перје, длака, чекиње и вуна прана и непрана, туткало, гелатина; комина винска и зејтинова; биљна ткања, сено, слама и пресована трава; ђубре и све труле органске материје;

г, муст (echautillons) и поштанских пакета звани colis — postaux;

д, Сви предмети слични овде побројанима.

Б.

Која се места у Турској, Бугарској, Румунији или Аустро-Угарској и Босни са Херцеговином сматрају као заражена, објавиће се у случају појављена заразе нарочитим актом и саопштењем у службеним „Српским Новинама“.

В.

Од дана кад се зараза појави ма где у побројаним пограничним пределима поступаће се овако:

1. Све трговачке пошиљке поменуте под А, пуштаће се у Србију у слободан промет, или провозно само тако, ако долазе из не заражених места, или ако су из заражених места послате на 5 дана пре првог случаја куге. У оба случаја треба то доказати писменим уверењем најближе месне државне санитарске власти онога места одакле полазе.

2. Пролазак путника у Србију или провозно, дозволиће се сувим само жељезничким пругама: **а** Београд — Ниш — Пирот; **б** Београд — Ниш — Врање; **в** Београд — Лапово — Крагујевац; а водом, само на станицама: Шабац, Обреновац, на Сави; и Београд, Смедерево, Дубравица, Градиште, Голубац, Неготин, на Дунаву. Остали погранични пролази забрањују се.

Укрцавању путника на пограничним жељезничким станицама, присуствоваће железнички или државни лекар; возно особље ће водити озбиљна рачуна о здрављу путника у возу. О свему што сумњиво примети извештаваће одмах шефа станице, а овај полицијску власт онога места где су путници изашли из воза.

Искрцавању на паробродским станицама присуствоваће увек месни државни или општински лекар.

Путнички пртљаг, старо одело, селидбене и постељне употребљене ствари, подлежаће дезинфекцији на граничним станицама.

Сви путници који долазе из места кугом заражених подлеже дванаесто (12) дневном лекарском посматрању у месту где су одсели, рачунајући од дана кад су пошли. Они имају право на слободно кретање у томе месту.

Да би се ово лекарско посматрање могло тачно свуда извршивати где има лекара, и могао контролисати рад општинских судова где нема лекара, наређује се начелству — управи — да полицијским органима дуж жељезничких пруга и паробродских станица дуж Саве и Дунава, препоручи, да воде тачан рачун о пролазу путника из оних места за које се буде јавило да су заражена. У тој цели, чим путници приспеју на границу, они ће од сваког прибавити тачне податке о месту и дану њиховог поласка за Србију, и месту и трајању њиховог бављења у Србији. Редовно сваки дан, све док би трајала зараза у означеним државама, одређени полицијски органи достављаће те податке, најкраћим могућим путем, оној окружној или средској полицијској власти, у чијем се домаћају буде који путник настанио, а ова ће извештавати дотичне општинске судове.

Ако путник одседне у вароши или варошици која има лекара, онда ће овај бити дужан да се сваки дан пре подне лично уверава о здрављу таквих путника; а ако се настани у месту где нема никаквог лекара, онда ће месни општински суд бити дужан да сваки дан пре подне извештава свог средског начелника, а овај средског, или окружног лекара о стању здравља таквог путника. Ово посматрање о здрављу има се за сваког, вршити за 12 дана рачунајући од дана кад је путник пошао за Србију. Чим се на коме путнику, у означеном року од 12

дана, примете сумњиви знаци разболевања, дужна је месна надлежна општинска или државна полицијска власт да о томе одмах извести начелство окружно, које ће на лице места изаслати свог окружног физика, да у друштву са месним средским или општинским лекаром, ако их има, утврде природу болести и даље надлежно поступи, у цели лечења и спречавања ширења заразе.

Вагон са оболелим лицима неће се пуштати преко границе, него ће се вратити. Тако исто неће се дозволити искрцавање болесних путника ни на паробродским станицама.

Ако се у возу деси такав случај сумњивог разболевања, онда ће се вагон са болесником оставити на оној станици која је најближа првој окружној болници, и болесник упутити месном лекару на даљи надлежан рад, а осталим путницима дозволити да продуже пут. — Наплате болничког трошка за овакве болеснике вршиће се као и за остале српске или стране поданике.

За лабаво вршење наредаба овде изложених примењиваће се казне по чл. 33 тач. 2 закона о чув. народ. здравља од 30 марта 1881 године.

Г.

Путници и њихов пртљаг, селидбине и постељне употребљене ствари, старо одело, мустре (echautillons) и поштански пакети звани colis — postaux; ако долазе са морских обала, морају имати уредне исправе, да су, у одређеним поморским пристаништима, издржали карантин дезинфекцију.

Д.

Хаџије, исељеници, цигани, скитнице, и у опште сва лица која путују или прелазе границу српску у групама пропуштаће се само провозно, под следећим условима:

а, Провоз кроз Србију може се дозволити само на прузи Земун — Београд — Пирот — Цариград — Хебицево — Цариград;

б, Дозвола се може издати под овим условима:

1. Ако је о дану и месту доласка путника на нашу границу на време извештен министар унутрашњих дела;

2. Ако путнике на њиховом путу прати нарочити њихов лекар;

3. Ако су смештени у засебним вагонима, тако спремљеним, да измеђ путника не могу падаати дуж пруге. За време пролаза кроз Србију, такви путници не смеју нигде излазити, нити се ма где задржавати. Ради осигурања ове наредбе, ако се укаже потреба, Дирекција Срп. Држав. Жељезница може наредити пломбирине вагона.

4. Вагони са таквим путницима не могу се никако задржавати на београдској станици, нити се путницима дозвољава да прелазе из воза у воз, већ морају у истим вагонима даље ићи. Ако путници са жељезнице прелазе на водени пут, онда ће вагони бити довезени на савски колосек, и путници се одмах укрцати у одређени пароброд.

в, Лађе које плове Дунавом и Савом, а носе путнике ове природе, не смеју нигде пристајати уз српску обалу ван београдске станице.

Препоручује се начелству — управи — да се у случају потребе, строго придржава овде изложених наредаба, јер за сваку немарљивост, у овом погледу, лично су одговорни старешине дотичних надлештава.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Од једног општинског писара, добали смо на расправу једно овакво питање:

На пр: председник општине Н. претписом Господина министра Унутрашњих дела, уклоњен је са положаја председничког с наредбом, да дужност председника у тој општини прими и, до постављења другог председника, врши најстарији члан општинског суда.

Дотична средско полицијска власт, на основу овог прописа Г. министровог, наредила је општинском суду, да уклоњеног председника и, од председничке дужности разреши, да одреди свог најстаријег члана да исту дужност прими и отпавља док се нови председник не постави.

У суду ове општине десило се, да има два члана који полагају право на заступање председника. Први вели да њему по

закону припада то право, за то, што је он за члана општ. суда изабрат много раније од онога другог, а, други вели, да је то право његово, за то, што је он, и ако је доцније изабран за члана, по годинама старости старији од оног првог, и, што је у ранијим годинама бивао чак и председник општине.

Тај општински писар пита нас сада: коме од ове двојице чланова, припада право заступања председника у дужности, да ли онеме првоме, који је раније изабран за члана или онеме другоме, који је од првога по годинама старији, и, које је пре тога бивао и председник општине.

Ми му на ово питање одговарамо:

Да право заступања председника општине у дужности по јасној одредби тачке 4 члана 47 закона о устројству општина и општинских власти, која гласи: „Председника кад осуствује или је спречен, заступа у дужности *по звању* старији члан општинског суда, — припада онеме члану, који је раније за члана изабран, без обзира на то, што је неки други члан истога суда, који је за члана доцније изабран, по годинама старији од овога, и, што је раније бивао председник општине; јер је између дејствујућих чланова општинског суда, *по звању најстарији онај члан* који је пре за то звање изабран.

На случај пак, да у дотичном општинском суду имаде више чланова који су једнога дана изабрани, онда, по духу тачке 5 члана 47 поменутог закона, право заступања председника, у дужности председника општине, припада онеме, кога за то одреди општински суд. Никако пак то право по закону не припада некеме члану суда *само по томе, што је он по годинама старости старији* од других чланова, јер то закон за овакве случајеве није предвидео. — Само у онеме случају, кад председник општине треба да дејствује као председник збора и бирачког одбора, па је спречен да тај посао врши, заступа га у тој дужности по годинама најстарији кмет исте општине, или, ако кмета нема, по годинама најстарији одборник. (Види четврти одељак тачке 3 члана 21 закона о устројству општина и општинских власти).

* * *

Од једног општинског писара добили смо и једно овакво питање:

У општини М. у срезу К..... десио се један овакав случај:

Пре неколико дана, када је време било веома топло и угодно за купање, два младића — Петар и Никола, купали су се у реку која протиче кроза село М..... Они су другови још од детињства, а скоро су заједно и из војске изашли, по одслужењу своје обавезе у Ст. Кадру.

Приликом овог њиховог купања: Петар је први изашао из реке, и, непажен од Николе, обукао се па отишао, пошто је претходно Николино одело узео са речне обале и сакрио подаље од обале у једну шупљу врбу.

Кад је Никола изашао из реке, видео је, да му је одело са обале однешено, па, немогући без одела да иде кући, вратио се опет у реку и у води остао све док се није ноћ спустила, а тада је по мраку отишао кући и без хаљина.

Никола је сутрадан оптужио суду општине М. Петра, за крађу одела са речне обале и тражио, да се Петар за ово дело казни по § 391. казненог законика, наводећи, да му је Петар и нико други одело украо.

По овој тужби, општински суд узео је Петра на одговор и он је признао: да је доиста одело Николино узео са обале кришом од Николе и сакрио га, па отишао, а Никола оставио у реку на купање, али, да је то учинио у шали, и, да је Николи сутрадан казао где му је одело сакрио. Међутим, Никола није хтео овај поступак Петров примити за шалу, но је остао при тужби и тражио, да се Петар казни за крађу одела, ма да му је он доиста сутрадан казао где му је одело сакрио.

Суд општински, према изложеноме стању ствари, нашао је, да овде у опште не постоји дело крађе и за то је решењем својим одбио тужиоца од поднете тужбе, констатујући уједно, да у наведеном случају постоји дело незаконог и самовласног лишења слободе судски казнимо по § 192 казненог законика, и, да је за извиђај истога дела надлежна државна полицијска власт, па је зато тужиоца упутио да се са тужбом тој надлежној власти и обрати, ако хоће и успеху се нада.

Тај општински писар пита нас сада: да ли у изложеноме случају постоји дело прости крађе, како је то тужилац у тужби

назначио, или дело незаконог и самовласног лишења слободе, како је то општински суд констатовао?

Ми му на ово питање одговарамо:

Да у наведеном случају не постоји ни једно од именованих дела — ни крађа ни лишење слободе.

Дело крађе не постоји за то, што учињеним извиђајем није утврђено да је тужени Петар одело тужиоцево узео у намери да га противзаконно себи присвоји; а, дело, лишења слободе овде не може бити, за то, што тужилац Никола ничим није ни био слободе лишен, нити је пак радњом туженога утврђена његова намера за такво дело.

Но, по нашем мишљењу, у изложеноме случају *може постојати само увреда части, делом*, јер је тужени Петар, сакривши одело тужиоца Николе који је остао у реци купајући се, изложио овога порузи и подсмеху, онога света, који је тада пород реке — која кроза село протиче — пролазио и гледао тежак Николин положај, што, у оскудици одела, не може од срамоте да из реке изађе и својој кући оде. А, још већим поругама и подсмеху Никола би био изложен, да је случајно још за видела из реке изашао и без одела кући отишао.

Како се овај случај десио код реке која протиче кроза само село, а таква се места сматрају за јавна, јер су свакоме приступачна, — то је и учињено дело према тужиоцу Николи судски казнимо, по § 213. казненог законика, као јавна увреда.

ОВОГОДИШЊИ КОНГРЕС ПРОТИВ АЛКОХОЛИЗМА

За време католичких ускршњих празника одржан је у Бечу интернационални конгрес противу алкохолизма, под почасним председништвом данашњег министра просвете — Хартла. На конгресу су учествовали представници науке — праксе и теорије — из целог света, и није без интереса да овде изнесемо у кратко рад самога конгреса, на који су и сви већи европски листови и журнари послали специјалне своје дописнике.

После избора биро-а, држали су чувени професори предавања из разних тема. Тим поводом за свако истакнуто питање, развила се жива и интересантна дискусија, после чега је доношена резолуција.

Од интересантнијих тема на овом интернационалном конгресу против алкохолизма, поменућемо предавање проф. D-r Kasso-witz-a о алкохолизму код деце. Резиме и резултате до којих је дошао својим проучавањем, после драстичног описа разних случајева о дејству алкохола код деце ова су:

1. Тешко, нервозно стање познато под именом delirium tremens и промена осетна разних органа, последица су употреба алкохола код деце.

2. Те болести не појављују се само од ракије или од ексецивних већих доза другог алкохолног пића, већ и при умереном пићу пива и вина, или и при најмањој употреби коњака, и ако многи мисле, да је употреба коњака у врло малој мери често и лековита.

3. Даље, из тога излази, да је нервни систем код деце и сувише осетљив и да је алкохол и у најмањој мери шкољив за дечији организам.

4. Сем тога, погрешно је мишљење до кога се дошло физиолошким истраживањем, да алкохол храни тело и уноси *поубрелну* топлоту.

5. Даље је утврђено, да деца употребом алкохола тешко расту и у опште да су слабо развијена.

6. Поред тога у много случајева алкохол руши апетит код деце, и примећено је у више случајева, да је код деце повраћен апетит, чим су престала да пију алкохолна пића.

7. Даље је опажено, да алкохол код деце умртвљава мишиће и мускуле. И примена алкохола против слабости срца или у грозници код деце нема никаква научна оправдања.

8. Унутрашња употреба алкохола као и антисептичко средство, т. ј. као средство противу бактерија код акутних инфекциозних болести деце није рационална, јер опити који су чинјени код животиња показали су, да алкохол на против изазива јаче бактериолошке болести.

9. Многбројни експерименти и посматрања даље су показала да и школска деца при употреби алкохола слабо памте и брзо заборављају, па чак и при најумеренијој употреби алкохола.

Предавач је на крају уз живо одобравање свију присутних дао израза жељи, да ће се борба противу алкохолизма и даље наставити и да нарочито лекари за децу треба да буду увек одлучни и конзеквентни противници алкохола.

Сем овога предавања, држао је, по подне, проф. Д-р Г. Антон, управник психијатарске клинике у Грацу: „О алкохолизму и наследству“, даље Д-р Софија Дазинска-Голмска: „Алкохолизам и социјални односи у неким срезовима у Галицији“.

Поред тога држали су и учитељи из доње Аустрије један састанак, на коме је донета резолуција, да се и они ангажују против алкохолизма.

Гледаћемо, по могућству, да донесемо кратке изводе из свију предавања и питања која су на конгресу расправљана, а за сада нека се читаоци задовоље и са овим.

НОВ ЖИВОТ

G. Ferri

Био је већ трећи дан, како је Јулија сарањена. На дан њене смрти дошао је добре воље кући и затече је где издише. Да јој последњу услугу укаже, да је пресвуче у бело одело, да је оплаче и испрати на гробље, да исплати потребне трошкове и дође до уверења да је заиста све свршено, — све је то за њега била тешка мука, за њега, кога никад у животу ни најмања несрећа није задесила.

Трећег дана с вечера, да би видио да ли се може навићи на стари живот отишао је да вечера у Hôtel Anglais. На срећу није наишао ни на једног свог старог познаника, и када Жерар, стари му камердинер донесе јеловник и стаде читати, рече му он:

— Молим вас, оставите, за то ћу се ја већ побринути:

Када је врућу, миришљаву супу видео на столу и пробао, осећао је као неко физичко задовољство, које одавна није код њега било и он стаде будан сневати, како ће почети да живи пошто је Јулија мртва.

Јео је лагано и размишљао о новом животу, који му не изгледаше бог зна како ружичаст и ако је био млад човек и није имао ни пуних тридесет година. Мислио је да путује, да путује на Исток или у јужну Америку; ко зна, можда ће у тим далеким земљама наћи опет изгубљену срећу, храброст, да оствари илузије свога духа...

Котлет, који му је Жерар сервирао изгледао му је нешто горак и то га освети; за тим испи гутљај вина, али му је и оно изгледало нешто горко. Онда узне дивну, румену крушку, али му ни она није пријала.

На један пут осети да су му прсти влажни и да га хладне руке његове жене додирују; у ушима му је чак и њен глас на самртничкој постељи зујао. У последњем тренутку свога живота, пре но што је глас изгубила рекла му је:

— Обећај ми, да ћеш доћи за мном; ја ћу те чекати...

Она га чека — то је он осећао. Та успомена огорчила му је јело и пиће. Јулија је била поред њега, са сузама у очима...

За тим му дође друга мисао и он запали цигарету; али је и на уснама осећао горчину... Стаде се самог себе гадити, и остави хотел, гоњен као фуријама.

Поред свега тога, после два, три месеца пошло му је за руком, да физички утисак везе између његовог живота и њене смрти одстрани. Он не отпутова на исток а ни у јужну Америку; мислио је, да ће наћи мира у друштву са раскалашним циркусним јахачицама, са Мис Клаудијом која је имала мишиће као од челика, а при том нежна и наивна као какво дете. Мис Клаудија била је у стању једним ударцем да га сможди, па ипак га је на коленима молила... Он је поступао с њоме рђаво и терао је од себе, када би але воље био и када му се чинило, да Јулија прислушкује његове разговоре са Мис Клаудијом.

По неки пут, ноћу, када би легао да одпочине, чуо би речи, али као у магли допираху до његова уха. И у сну имао је визије, које му нису давале мира — право фантастичко очајање!

Јутром устајао је блед, уморан, те се рени да с Мис Клаудијом не пије толико шампањца...

Али сваким даном било је све горе.

Осам месеци било је протекло од смрти Јулијане. Надао се да ће оздравити и помишљао је опет на путовања.

Једнога вечера, — лакомислености пуста — сврну он опет у Hôtel Anglais. Келнери га дочекаше радосно и пошто је као обично изабацио: „Молим вас, оставите мени!“ прелиставајући јеловник, рече му, или боље, подсети га келнер на један мали рачун од пре више месеца...

— Заиста, хитао сам, морао сам ићи! — рече он брзо сећајући се оне горке вечере на три дана по смрти Јулијаниној.

Али овога вечера имао је добар апетит. Нека стара дама, која је седела за столом гледала га удивљено, када је и читаву флашу вина испио.

— Чудновато, — рече он келнеру не заборавши овога пута да плати рачун, — чудновато, да ни вечерас нема мојих старих познаника.

— Да, знате ли, грофе, вечерас је ноћ у очи нове године, и вечерас долазе у хотел само странци.

Per vasso!... На то нисам ни мислио!

Он се диже, баца златник на име напојнице, и пође мирно, сећајући се, да је вечерас равно година дана како је последњи пут весело провео вече с Јулијом, која је онда још била здрава и пуна живота.

На прагу заста за тренут: Како би било да оде до Мис Клаудије?

— Не! рече он одлучно и пође кући.

Дошавши у свој стан, стаде отварати и читати писма и карте које је последњих дана добио.

— Честитке... честитају ми нећаци, па ипак смео бих се кладити, да би им милије било да сам мртав!

Бацивши последње писмо на сто, зазвони и нареди слуги, да му донесе флашу шампањца.

— Последња година није ми била срећна! — рече он пошто је слуга изашао из собе. — Хоћу весело да дочекам нову годину!

Па пошто је прелистао новине, упути се у спаваћу собу, где је слуга отворио флашу.

— Ти можеш ићи да спаваш или својој Гертруди, како ти је воља. Више ми ниси потребан!

Часовник је показивао једанаест и четрдесет минута. Седе у наслоњачу и посматраше плафон не мислећи ни на шта. То је први пут био случај да се осећа тако миран; нерви му изгледаху умртвљени, а све је био нестрпљивији, што се казаљка на сахату ближила више поноћи и новој години.

На један пут приђе столу, на коме је био шампањац и већ хтеде пружити руку да узме чашу, када неки ужасан крик прозуја кроз мирну ноћ, а до ушију му допреху речи:

— Ти си ми обећао, да ћеш доћи за мном; ја те чекам!

Остави чашу и дохвати други предмет, који је на столу лежао. Само још неколико секунда требало је до поноћи, и он шану:

— Нова година...

Пуцањ из пиштоља разлеже се.

— Нов живот — рече он затворивши очи и издишући, докле му се мозак просу по соби.

Часовник је показивао прву секунду нове године.

ТРАЖИ СЕ

По спору Новице и Михајила Тутуновића из Радајева, среза моравичког, **Михајло** је потребан због избора вештака. Па како се не зна где се сада налази, то начелство округа рудничког актом Бр. 5887 моли полицијске власти, да именованог потраже и да о проналаску извести. УБр. 12284.

Војина Ђурчића, бегунца из Турске, родом из Трудова, тражи његова жена Љубица са дететом ради издржавања; (и она је амо пребегла и налази се у Чачку код девера Тадије и свекра Спасоја). Па како му се не зна стално место становања, то начелство окр. рудничког актом бр. 5978 моли полицијске власти да потраже Војина и да му ово саопште. Ради бржег проналаска извештавају се власти, да је Војину 33 године, да је уопште плав и крупан и прилично ћонав (посечен му је велики прст на нози). УБр. 12273.

ПОТЕРА

Дојчин Анђелковић, оvd. зидар, родом из села Лешнице у Турској, стар 40 година, смеђ у лицу, средње величине, —

решењем кварта палилулског Бр. 4290 стављен је под редовну кривичну истрагу и у притвор за дело из § 204 тач. 1 крив. зак. Како се Дојчину не зна место становања јер је он побегао из Београда, то се моле све полицијске власти, да Дојчина живо у реону свога подручја потраже и нађеног спроведе Управи гр. Београда, с позивом на Бр. 11473.

Непознати допов, 2-ог тек. мца украо је једну ждребицу, својину г. Мих. Мајсторовића свешт. из Азање. Иста је стара 2 год. мрко-доратаста, на челу цветаста, добро урађена, без других знакова. Начелник ср. јасеничког, актом од 4 ов. мес. Бр. 7538. послао нам је ову потерницу, којом моли све полицијске власти, да у кругу својме потраже лопова и на случај проналаска да га заједно са покрађом њему стражарно спроведу.

Стеван Ивановић — Михаиловић, из Браничева окр. пожаревачког, осуђеник београдског казненог завода, 4 ов. м.

с вечери, побегао је из Љубичева с рада, заједно с Петром Глипићем из Јевремовца окр. подринског и Велимиром Остојићем из Кољара окр. крагујевачког. Стевану је до 35 година, средњег раста, црномањаст, образа округлих, бркова црних, брија се. — Петар је висок, црномањаст, просед; велика носа и бркова; има му 38—40 год. Велимиру је 28—30 год. средњег раста, црномањаст, у лицу је црн као циганин, кратких образа, велика носа, танких и дугих бркова; на средњем прсту леве руке има рану од пришта, говори крупно. Сви су побегли у осуђеничком

оделу. Стеван је због разбојништва осуђен био на 20 год. робије, Петар због крађа и разбојништва такође 20 год. а Велимир на 15 год. због разбојништва у поврату. Сliku Стеванову износимо а осталих немамо. Моле се полиц. власти да их пронађу и стражарно упуте Управи беогр. каз. завода с позивом на Бр. 2015 или управнику у Љубичеву на Бр. 1615. (УБр. 12155.)

Ноћу, између 28 и 29 пр. м. непознати лопови разбили су велику касу Браће Чичановића тргов. у Лесковцу. Каса је само с поља обијена и зато лопов није могао ништа украсти. Начелство окр. врањског достављајући ово изјављује сумњу на једног непознатог човека који је у очи тога дана обилазио око Чичановићевог дућана, казао се да је из Прибоја, а оваког је изгледа: висок, сув, црномањаст, обријане браде, може му бити око 30 година. На себи је имао старе чакшире и гуњ, на ногама чизме са тврдим сарама. Начелство окр. врањског, актом Бр. 6974 по достави начелника среза лесковачког под № 7565, моли све полиц. власти да на овако лице обратe пажњу и на случај проналаска с њим надлежно поступи. УБр. 11598.

Непознати лопов, ноћу између 28 и 29 пр. м. украо је Владимиру Димитријевићу из Звечке једног коња који је био на пашу у расаднику среза посавског. Коњ је длаке доратасте, стар 6 година у обе задње ноге путоногаст, на челу цветаст. Начелник среза посавског актом Бр. 3607 моли све полиц. власти, да у својме кругу потраже лопова па га на случај проналаска упути стражарно са покрађом. (УБр. 11790.)

Милош Војиновић, из Врњаци, бивши осуђеник из Ниша који је претписом Г. министра правде од 13 фебруара тек. год. № 1389 пуштен условно; али има да издржи и пет година полицијског надзора, па како му се не зна место становања, то начелство округа крушевачког актом Бр. 4561 моли полицијске власти, да Милоша потраже и нађена њему стражарно спроведу. УБр. 12010.

Непознати лопови, украли су ноћу између 28 и 29 пр. мес. Живану Јевтовићу из Степојевца две ждребице маторе по две године, обе длаке доратасте и цветасте а једна је на једној ноzi чарапаста. Начелство округа београдског актом Бр. 2786 моли полицијске власти да лопове и покрађу потражи и да по закону поступи. Бр. 12101.

Антоније Крњић, трговачки помоћник који је био у радњи Велимира Ђукића и Младена Крњића из Пожеге кажњен је пресудом начелника среза аријског са 15 дана затвора али је он

да би казну избегао за времена умакао. Начелство округа ужичког актом Бр. 5204 моли полицијске власти, да Крњића потраже и нађена њему спроведу. Антоније је висок, сув, очију плавих и у опште смеђ; сад му је 17 година. УБр. 12107.

Непознати лопови, украли су ноћу између 30 прошлог и 1 текућег месеца Јеленку Младеновићу из Церовице једног коња длаке зелене, маторог две године, на челу лисаст, а на ушима са ровашима. Исте вечери украђено је и Стевану Милетићу ондашњем један коњ матор 2 1/2 године, длаке доратасте, на челу цветаст, у једну предњу и једну задњу ногу пугаст, а десно око разрокаст и непочишћен. Начелство округа нишког актом Бр. 7262 моли полицијске власти да лопове и покрађу потраже и да по закону поступи. УБр. 12105.

Милић Виторовић, сензал из Београда оптужен је за превару, па како је незнано где отишао то га квартал теразиски није могао узети на кривични испит, за то Управа града Београда актом Бр. 12060, расписује тражење за његов проналазак, па ако се пронађе да се њој упути.

КО ЈЕ ОВО?

Лице, чију слику износимо налази се у притвору редарственог повјереништва за град Земун због прикривања идентичности. На својме првом саслушању изјавило је, да се зове **Владимир Степановски** и да је родом из **Лемберга**, док је доцније — на саслушању својме од 30 априла тек. год. (по новом) порекло свој ранији исказ и показало: да је родом из **Ниша** и да се зове **Јован Стошић** а по занимању је, вели, **типограф**. На том испиту, који је, узгред буди речено, веома дуг и интересантан, Владимир — Јован је, поред осталог, изјавио и ово:

„...До год. 1897 радио сам, као типограф по разним штампаријама у Београду и Нишу, а априла месеца те године, отишао сам у иностранство. После дужег лутања по Аустро-Угарској и Швајцарској, приспео сам најзад у Рим где сам остао читаву годину дана у штампарији „Gromdi Stampimenti“. Из Рима сам отишао у Неапољ гди сам остао свега месец дана, па сам после, прелазећи из места у место, пропутаовао целу Италију. Јануара месеца ове год. приспео сам, најзад, у Анкону, одакле сам се, преко Фијуме, вратио у Београд.

— Неко време радио сам у Београду — у државној штампарији, али, услед извесних неприлика са једним од г. г. фактора, напустио сам рад и, огорчен на све, па и саму отаџбину, отишао сам у аустро-угарски консулат у Београду који ми је, после моје изјаве: да сам војнички бегунац аустро-угарски и да, као такав, хоћу да се вратим у отаџбину, издао објаву за прелазак у Земун гди сам, ево, ухваћен и затворен. — — —

Аустро-угарске власти сумњају и у истинитост овог другог исказа Јовановог, па с тога управа гр. Београда, на молбу олд. аустро-угарског консулата, позива све полицијске власти, које о Јовану ма шта буду знале, да јој то што пре доставе с позивом на акт Бр. 11496.

ИЗЈАВЕ, ПОРУКЕ и ОДГОВОРИ УРЕДНИШТВА

Жив. Р. Перићу, писару општ. Д. Трешњичке у ср. рађевском. И ваш је одговор на задатак у 49 бр. пр. год. био правилан, али није у своје време изнет сигурно зато, што је ваше писмо стигао кад је лист био закључен.